

दानिएलको पुस्तक - एक सय दसौँ

रोमको त्रिविध गठबन्धन: प्रकाशको पुस्तकका तुरहीहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी महत्त्वको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-03-01

प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायका पहिलो र दोस्रो धिक्कारहरूको इस्लामले रोममाथि ल्याइएको न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। विलियम मिलरले तुरहीहरूलाई रोममाथि ल्याइएका “विशेष न्यायहरू” भनी सम्बोधन गरेका थिए, तर मिलरले आधुनिक रोमलाई संसारलाई आरमागेडोनतर्फ डोर्याउने त्रिविध गठबन्धनको रूपमा देख्न सकेनन्। उरियाह स्मिथले तुरहीहरूले रोममाथि परमेश्वरको न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र पाँचौँ तथा छैटौँ तुरहीहरू (पहिलो र दोस्रो धिक्कारहरू) क्याथोलिक मण्डलीमाथिका न्यायहरू हुन् भन्ने कुरा पहिचान गरे।

“यस तुरहीको व्याख्याका लागि, हामी फेरि श्री कीथका लेखनहरूबाट लिनेछौं। यस लेखकले सत्यतापूर्वक यसो भन्छन्: ‘सारासेनहरू र टर्कहरूमा पाँचौँ र छैटौँ तुरही, अथवा पहिलो र दोस्रो हायको प्रयोगसम्बन्धी प्रकाशको पुस्तकको कुनै अन्य अंशको भन्दा व्याख्याताहरूबीच यति समान मत शायद नै पाइन्छ। यो यति स्पष्ट छ कि यसलाई मुश्किलले गलत बुझिन सक्छ। प्रत्येकलाई सूचित गर्ने एक-दुई पदको सट्टा, प्रकाशको नवौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग, समान अंशहरूमा, दुवैको वर्णनमा व्यस्त छ।’

“‘रोमी साम्राज्य जसरी विजयद्वारा उदय भयो, त्यसरी नै विजयद्वारै पतन पनि भयो; तर सारासेनहरू र तुर्कहरू ती साधन बने, जसद्वारा एउटा झूटा धर्म धर्मत्यागी मण्डलीको कोर्दा भयो; र यसैले, अघिल्ला जस्तै पाँचौँ र छैटौँ तुरहीहरू केवल त्यस नामद्वारा मात्र निर्दिष्ट नगरिई, तिनीहरूलाई हायहरू भनिएको छ।” उरियाह स्मिथ, Daniel and Revelation, 495.

रोममाथि परमेश्वरको न्यायका रूपमा तुरहीहरूबारे मिलर र स्मिथले नबुझेको कुरा के थियो भने, ती न्यायहरू सूर्य-पूजाको प्रवर्तनद्वारा ल्याइएका थिए। सन् ३२१ मा, कन्स्टान्टिनले पहिलो आइतवार-सम्बन्धी व्यवस्था जारी गरे, र नौ वर्षपछि उनले राजधानीलाई रोम नगरबाट कन्स्टान्टिनोपल नगरमा सारे, यसरी रोमी साम्राज्यको विघटन प्रक्रियाको आरम्भ गरे। दानिएल अध्याय ११ मा, अन्यजातीय रोमले एक “समय” सम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गर्ने थियो, जसले ईसा पूर्व ३१ मा भएको एक्टियमको युद्धदेखि सन् ३३० सम्मका तीन सय साठी वर्षलाई जनाउँथ्यो, जब कन्स्टान्टिनले राज्यलाई पश्चिम र पूर्वमा विभाजन गरे।

ऊ शान्तिपूर्वक प्रान्तका अति समृद्ध भागहरूमाथिसमेत प्रवेश गर्नेछ; र उसले त्यस्तो कार्य गर्नेछ, जुन न उसका पिताहरूले गरेका थिए, न त तिनका पिताहरूले; उसले तिनीहरूका बीचमा लुट, डकैतीको माल, र धन-सम्पत्ति छरिदिनेछ; हो, उसले केही समयसम्म किल्लाबन्द गढहरूमाथि आफ्ना युक्तिहरूको योजना गर्नेछ। दानिएल ११:२४।

ती तीन सय साठी वर्षहरूका अवधिमा, रोमी साम्राज्य मूलतः अजेय थियो, तर एकपटक राजधानी पूर्वतिर सारिएपछि, यति विशाल साम्राज्यमाथि शासन गर्ने क्षमता अब सम्भव रहेन। कन्स्टान्टिनले आफ्ना तीन छोराहरूबीच राज्य विभाजन गरेर नियन्त्रण कायम राख्ने प्रयास गरे, तर त्यसले पूर्व साम्राज्यको विघटनलाई झन् तीव्र तुल्यायो।

जब सन् ५३८ मा पापसीले पृथ्वीको सिंहासन ग्रहण गर्‍यो, तब ओरलिआँसको तेस्रो परिषद्मा आइतबारसम्बन्धी एक व्यवस्था पारित गरियो। यसरी, सन् ६०६ मा मुहम्मदले आफ्नो भविष्यसूचक सेवकाइ आरम्भ गरे, र प्रतीकात्मक रूपमा त्यस तुरहीको प्रतिनिधित्व गरे, जसलाई इतिहासकारहरूले “धर्मत्यागी कलीसियामाथिको एक कोर्दा” भनेर चिन्हित गरेका छन्। सन् ६०६ मा मुहम्मदको सेवकाइबाट आरम्भ भएको पहिलो र दोस्रो हायको इतिहास, सातौँ तुरही बजेपछि, २२ अक्टोबर १८४४ मा समाप्त भयो।

दोस्रो धिक्कार बितिसकेको छ; र हेर, तेस्रो धिक्कार चाँडै आउँदैछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले तुरही फुक्‍यो; र स्वर्गमा ठूलो स्‍वरहरू उठे, यसो भन्दै, यस संसारका राज्यहरू हाम्रा प्रभु र उहाँका ख्रीष्टका राज्यहरू भएका छन्; र उहाँले सदा सर्वदाका लागि राज्य गर्नुहुनेछ। प्रकाश ११:१४, १५

पहिला दुई हायहरूको इतिहासको अवधिमा, पूर्वी रोमको राजधानी कन्‍स्टान्‍टिनोपल 1453 मा जितिएको थियो, र पश्चिममा पापीय रोमलाई 1798 मा त्यसको घातक चोट पुऱ्याइयो। “धर्मत्यागी मण्डलीको कोर्वा” ले नागरिक तथा धार्मिक दुवै रोमलाई पतन गराएको थियो। आधुनिक रोमको त्रिविध एकता संयुक्त राज्य अमेरिकामा शीघ्र आउन लागेको आइतबारको कानुनद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्‍टेन्‍टहरू आध्यात्मवादको हात समात्‍न खाडलपारि आफ्‍ना हात फैलाउनेहरूमा अग्रणी हुनेछन्‍; तिनीहरूले रोमी शक्तिसँग हातेमालो गर्न त्यो गर्तमाथि पुग्‍नेछन्‍; र यस त्रिविध एकताको प्रभावअन्तर्गत, यो देशले अन्तःकरणको अधिकारलाई कुल्चैदै रोमका पाइला पछ्याउनेछ।” द ग्रेट कन्‍ट्रोभर्सी, ५८८।

त्यस समयमा, तेस्रो हायको इस्‍लामले आधुनिक रोममाथि परमेश्‍वरको न्याय कार्यान्‍वयन गर्नेछ, किनकि उसले आइतबारको उपासनालाई लागू गराएको छ; जसरी उहाँले मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमसँग गर्नुभयो। मूर्तिपूजक रोमसँग उहाँले पहिलो चार तुरहीहरू प्रयोग गर्नुभयो, ताकि सन् ४७६ सम्ममा पश्चिमी रोमको राजधानीमा रहेको रोमी शासनको अन्त्य गरियोस्‍; किनकि सन् ४७६ पछि त्यस शहरको कुनै पनि शासक रोमी वंशको रहेन। सन् १४५३ सम्ममा इस्‍लामको पाँचौँ तुरहीले पूर्वी रोममाथिको रोमी शासनको अन्त्य गरिदियो। सन् १७९८ सम्ममा, इस्‍लामको छैटौँ तुरहीको इतिहासमा, युरोपका राष्ट्रहरूको पूर्व दस-भागीय विभाजनमाथिको पोपवादी शासनको अन्त्य गरियो। रोमको नागरिक राज्य—पश्चिम र पूर्व दुवै—तथा रोमको धार्मिक राज्यको पतन, सूर्यको मूर्तिपूजक आराधनाको कार्यान्‍वयनपछि घटित गराइयो।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाका जनता एक विशेष अनुग्रह पाएका मानिसहरू भएका छन्; तर जब तिनीहरूले धार्मिक स्वतन्त्रतामा प्रतिबन्ध लगाउँछन्‍, प्रोटेस्‍टेन्‍टवादलाई त्याग्‍छन्‍, र पोपवादलाई समर्थन दिन्छन्‍, तब तिनीहरूको दोषको परिमाण पूर्ण हुनेछ, र ‘राष्ट्रिय धर्मत्याग’ स्वर्गका पुस्तकहरूमा अभिलेख गरिनेछ। यस धर्मत्यागको परिणाम राष्ट्रिय विनाश हुनेछ।” Review and Herald, May 2, 1893.

भविष्यवाणीको त्रिविध प्रयोगले उक्त भविष्यवाणीको अन्तिम परिपूर्तिको विशेषतालाई पहिलेका दुई परिपूर्तिहरूका विशेषताहरूको आधारमा स्‍थापित गर्दछ। ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा तेस्रो हाय इतिहासमा आइपुग्यो। यो प्रारम्भमा २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइसकेको थियो, किनकि तेस्रो हाय सातौँ तुरही हो, र त्यो तुरही त्यसै समयमा बजन थाल्यो। तर, प्राचीन इस्राएलसँग जस्तै, आधुनिक इस्राएलले विद्रोहलाई रोज्यो र काम समाप्त गर्नुको सट्टा उजाडस्थानमा भड्किने एक अवधिलाई निम्त्यायो। त्यसकारण तेस्रो स्वर्गदूतको छाप लगाउने समय विलम्बित भयो, जबसम्म यो ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा फेरि सुरु भएन।

“अविश्‍वास, गनगनाहट, र विद्रोहले चालीस वर्षसम्म प्राचीन इस्राएललाई कनान देशबाट बाहिर राख्यो। यही पापहरूले आधुनिक इस्राएलको स्वर्गीय कनानमा प्रवेशलाई ढिलाइ गरेका छन्। दुवै अवस्थामा परमेश्‍वरका प्रतिज्ञाहरूमा कुनै दोष थिएन। प्रभुका नाम मात्रका जनहरूका बीचको अविश्‍वास, सांसारिकता, अप्रतिष्ठापन, र कलहले नै हामीलाई यति धेरै वर्षसम्म पाप र शोकको यस संसारमा रोकेर राखेको छ।” Selected Messages, book 2, 69.

परमेश्‍वर परिवर्तन हुनुहुन्न, र उहाँले उपलब्ध ज्योतिअनुसार न्याय गर्नुहुन्छ। आधुनिक इस्राएलसँग प्राचीन इस्राएलभन्दा बढी उपलब्ध ज्योति थियो, र हामीलाई यो सूचित गरिएको छ कि “उही पापहरूले आधुनिक इस्राएलको स्वर्गीय कनानमा प्रवेशलाई ढिलाइ गराएका छन्।” यदि आधुनिक इस्राएललाई केवल त्यही ज्योतिप्रति उत्तरदायी ठहराइएको भए, जसप्रति प्राचीन इस्राएललाई उत्तरदायी ठहराइएको थियो, त्यो पर्याप्त हुनेथियो; तर तिनीहरूसँग अझ बढी ज्योति थियो। त्यसकारण, यदि “उही पापहरू” नै “प्राचीन इस्राएल”लाई “चालीस वर्ष”सम्म

उजाडस्थानमा भड्काइराख्ने कारण भएका थिए भने, 1863 को विद्रोहमा आधुनिक इसाएल “उजाडस्थान”मा निर्वासित मात्र भएन, तर तिनीहरू त्यहीँ मर्न निश्चित गरिएका थिए। तिनीहरूका “पापहरूले” तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई अहिलेसम्म ढिलाइ गराएका छन्।

स्वर्गदूतले भने, “तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई स्वर्गीय भण्डारका लागि पुलिन्द्राहरूमा बाँध्दै, अर्थात् छाप लगाउँदैछ।” यो सानो समूह चिन्ताले थकित देखिन्थ्यो, मानौं तिनीहरूले कठोर परीक्षाहरू र संघर्षहरू पार गरेका थिए। अनि यस्तो देखिन्थ्यो, मानौं सूर्य भर्खरै बादलको पछाडिबाट उदाएको थियो र तिनीहरूका मुखमण्डलमा चम्किएको थियो, जसले गर्दा तिनीहरू विजयोल्लासपूर्ण देखिन्थे, मानौं तिनीहरूको विजय प्रायः प्राप्त भइसकेको थियो। Early Writings, 88.

जसले प्राचीन इसाएललाई उजाड-स्थानमा मर्नका लागि बहिष्कृत गर्‍यो, ती नै पापहरूले २२ अक्टोबर, १८४४ मा आएको तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई विलम्बित गरेका छन्।

“येशूले अतिपवित्र स्थानको ढोका खोल्नुभएपछि, विश्रामदिनको ज्योति देखियो, र परमेश्वरका जनहरूलाई, प्राचीनकालमा इसाएलका सन्तानहरूलाई जस्तै, तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नेछन् कि छैनन् भनेर जाँचियो। मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई माथितिर आँल्याउँदै, निराश भएकाहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानको अतिपवित्र स्थानतर्फ जाने बाटो देखाइरहेको देखें। जब तिनीहरू विश्वासद्वारा अतिपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्छन्, तब तिनीहरूले येशूलाई भेट्नुहुन्छन्, र आशा तथा आनन्द फेरि नयाँ गरी उम्लन्छन्। मैले तिनीहरूलाई पछाडि फर्केर हेर्दै, येशूको दोस्रो आगमनको घोषणादेखि लिएर सन् 1844 मा समय बितिसक्दासम्मका आफ्ना अनुभवहरू पुनरावलोकन गरिरहेको देखें। तिनीहरूले आफ्नो निराशाको व्याख्या भएको देख्छन्, र आनन्द तथा निश्चितताले फेरि तिनीहरूलाई सजीव बनाउँछन्। तेस्रो स्वर्गदूतले भूत, वर्तमान, र भविष्यलाई प्रकाशित गरेको छ, र तिनीहरू जान्दछन् कि परमेश्वरले साँच्चै नै आफ्ना रहस्यमय प्रबन्धद्वारा तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्नुभएको छ।” Early Writings, 254.

तेस्रो स्वर्गदूत मोहोर लगाउने स्वर्गदूत हो, र उहाँ २२ अक्टोबर, १८४४ मा आउनुभयो, तर उहाँको कार्य त्यही पापहरूद्वारा विलम्बित भयो जसले प्राचीन इसाएललाई उजाड-स्थानमा मर्न बाध्य पारेका थिए। १८६३ को विद्रोहद्वारा उत्पन्न भएको त्यो विलम्ब, तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमै भएको विलम्ब थियो, र यसैले मोहोर लगाउने कार्य एक सय वर्षभन्दा बढी समयदेखि अवरुद्ध र विलम्बित हुँदै आएको छ।

“[गन्ती 32:6-15, उद्धृत।] प्रभु परमेश्वर डाह गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ, तैपनि उहाँले यस पुस्तामा आफ्ना जनहरूको पाप र अपराधप्रति दीर्घसहन गर्नुहुन्छ। यदि परमेश्वरका जनहरू उहाँको परामर्शमा हिँडेका भए, परमेश्वरको काम अघि बढिसकेको हुनेथियो, सत्यका सन्देशहरू सारा पृथ्वीको पृष्ठभागमा बसोबास गर्ने सबै मानिसहरूकहाँ पुर्‍याइएका हुनेथिए। यदि परमेश्वरका जनहरूले उहाँमाथि विश्वास गरेका भए र उहाँको वचन पालन गर्नेहरू भएका भए, यदि तिनीहरूले उहाँका आज्ञाहरू मानेका भए, तब चार स्वर्गदूतहरूलाई—जो पृथ्वीमाथि बतास चलून् भनी तिनीहरूलाई छोडिदिन लागेका थिए—यो सन्देश लिएर ‘पृथ्वीमाथि बतास नचलून् भनेर यी चारै बतासहरूलाई रोको, रोको, जबसम्म मैले परमेश्वरका सेवकहरूलाई तिनीहरूका निधारहरूमा छाप नलगाइसकूँ’ भनी पुकार गर्दै स्वर्गको बीचबाट उडेर आउने त्यो स्वर्गदूत आउनेथिएन। तर किनकि मानिसहरू प्राचीन इसाएलजस्तै आज्ञा नमान्ने, कृतघ्न, अपवित्र छन्, यसैले समय लम्बिएको छ, ताकि सबैले दयाको अन्तिम सन्देशलाई ठूलो स्वरमा घोषणा गरिएको सुन्न सकून्। प्रभुको काममा बाधा परेको छ, छाप लगाउने समय ढिलो भएको छ। धेरैले सत्य सुनेका छैनन्। तर प्रभुले तिनीहरूलाई सुन्ने र परिवर्तित हुने अवसर दिनुहुनेछ, र परमेश्वरको महान् काम अघि बढ्नेछ।” Manuscript Releases, volume 15, 292.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा तेस्रो स्वर्गदूत फेरि आइपुग्यो, र १८६३ को विद्रोहदेखि ढिलाइ गरिएको छाप लगाउने समय फेरि प्रारम्भ भयो। यो तेस्रो धिक्कारको इस्लामको आगमन थियो, जुन सातौँ तुरही पनि हो, र यसैले छाप लगाउने समयको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ। छाप लगाउने समय अक्टोबर २२, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै प्रारम्भ भएको थियो, जब सातौँ तुरही बज्नु थाल्यो, तर त्यो तुरही अवरुद्ध भयो र ढिलाइमा पारियो।

अनि मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतर्फ उठायो, अनि जसले सदासर्वदा जीवित रहनुहुन्छ, जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै थोक, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोक, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो, उहाँकै नाममा शपथ खायो कि अब उप्रान्त समय रहनेछैन; तर सातौँ स्वर्गदूतको स्वर सुनिने दिनहरूमा, जब उसले तुरही फुक्न थाल्नेछ, परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूद्वारा घोषणा गर्नुभएको थियो। प्रकाश 10:5-7।

सातौँ स्वर्गदूतको “स्वर” प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको स्वर्गदूतको स्वर हो, जो न्यूयार्क सहरका विशाल भवनहरू ढालिँदा तल ओर्लियो।

र यी कुराहरूपछि मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत तल ओर्लँदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। अनि उसले प्रबल स्वरमा ठूलो आवाजले करायो, यसो भन्दै, “महान् बाबेल पतन भएको छ, पतन भएको छ, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र प्रत्येक अशुद्ध तथा घृणित पक्षीको पिंजरा भएकी छ। किनकि सबै जातिहरूले उसको व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू उसको विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनवान् भएका छन्।” प्रकाश १८:१-३।

तल ओर्लने शक्तिशाली स्वर्गदूतको “आवाज”ले स्वर्गदूतहरूलाई चार बतासलाई थामिराख्न आज्ञा दिन्छ; ती बतासहरूलाई आफ्नो बाटोमा मृत्यु र विनाश ल्याउँदै छुट्टिन खोज्ने “क्रोधित घोडा”का रूपमा चित्रित गरिएको छ।

“परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले उहाँको आज्ञा पालन गर्दै पृथ्वीका हावाहरूलाई रोकेर राखिरहेका छन्, ताकि परमेश्वरका सेवकहरूका निधारहरूमा छाप नलगाइएसम्म ती हावाहरू न त पृथ्वीमा, न समुद्रमाथि, न कुनै रूखमाथि नै बहून्। त्यो सामर्थी स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट (अथवा सूर्योदयतर्फबाट) उक्लँदै गरेको देखिन्छ। यी स्वर्गदूतहरूमध्ये सबैभन्दा सामर्थी यस स्वर्गदूतको हातमा जीवित परमेश्वरको छाप छ, अथवा उहाँकै, जसले मात्र जीवन दिन सक्नुहुन्छ, जसले निधारहरूमा त्यो चिन्ह वा लेख अंकित गर्न सक्नुहुन्छ, जसलाई अमरत्व, अनन्त जीवन प्रदान गरिनेछ। यही सर्वोच्च स्वर्गदूतको स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई यस कार्य सम्पन्न नहुञ्जेलसम्म, र उसले तिनीहरूलाई छोडिदिन बोलावट नदिएसम्म, ती चार हावाहरूलाई नियन्त्रणमा राख्न आज्ञा दिने अधिकार थियो।” Testimonies to Ministers, 445.

चार स्वर्गदूतहरूलाई वायुहरू थामिराख्न आदेश दिने स्वर्गदूत, प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको त्यही स्वर्गदूत हो, जसले आफ्ना महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्छ, र उसको “बलियो स्वर” सातौँ स्वर्गदूतको स्वर हो।

“हाम्रा विचार, सान्त्वना र प्रोत्साहनका लागि प्रकाश ७ मा कति अद्भुत प्रतिरूप प्रस्तुत गरिएको छ! ती चार स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीमा एउटा काम गर्नका लागि नियुक्त गरिएको छ। तर जसले आफूलाई यसको फिरीतीका लागि अर्पण गरेर संसारलाई किन्नुभयो, उहाँका केही चुनिएका जनहरू छन्। तिनीहरू को हुन्? तिनीहरू नै, जसले परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू पालन गरिरहेका छन् र येशूको विश्वास राख्दछन्। ”

“यूहन्नाको ध्यान अर्को दृश्यतर्फ आकर्षित गरियो: ‘अनि मैले पूर्वतर्फबाट उक्लिरहेको अर्को स्वर्गदूत देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो’ (प्रकाश 7:2)। यो को हो? करारका दूत। उहाँ सूर्योदयको दिशाबाट आउनुहुन्छ। उहाँ माथिबाट उदय हुने प्रभात हुनुहुन्छ। उहाँ संसारको ज्योति हुनुहुन्छ। ‘उहाँमा जीवन थियो; र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो’ (यूहन्ना 1:4)। यही उहाँ हुनुहुन्छ जसलाई यशैयाले यसरी वर्णन गर्छन्: ‘किनकि हाम्रो निम्ति एउटा बालक जन्मिएको छ, हाम्रो निम्ति एउटा पुत्र दिइएको छ; र शासन उहाँको काँधमा हुनेछ; अनि उहाँको नाउँ अचम्मका, सल्लाहकार, पराक्रमी परमेश्वर, अनन्तका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाइनेछ’ (यशैया 9:6)। उहाँले स्वर्गका स्वर्गदूतहरूको सेनामाथि सर्वोच्च अधिकार राख्नुहुने व्यक्तिको रूपमा ती ‘पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार पाएका’हरूलाई यसो भन्दै कराउनुभयो, ‘हामीले हाम्रो परमेश्वरका दासहरूका निधारहरूमा छाप नलगाउन्जेल पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न वृक्षहरूलाई हानि पुऱ्याओ’ (प्रकाश 7:2, 3)।”

“यहाँ दैवीय र मानवीय एकीकृत भएका छन्। चार स्वर्गदूतहरूलाई उहाँको आह्वान प्राप्त नगरुन्जेल चारै वायुलाई थामेर राख्ने आज्ञा दिइएको छ। सम्पूर्ण अध्याय पढ। ‘हानि नगर’ भन्ने पुकार पुनर्स्थापक, उद्धारकर्ताद्वारा उच्चारित गरिएको हो।

“न्याय र क्रोध केवल केही समयका लागि रोकिएका हुनुपर्ने थियो, जबसम्म एक निश्चित काम पूरा नहोस्। सन्देश—चेतावनी र कृपाको अन्तिम सन्देश—धनप्रतिको स्वार्थी प्रेम, सुख-सुविधाप्रतिको स्वार्थी प्रेम, र गर्नेपर्ने काम गर्न मानिसको अयोग्यताले आफ्नो काम सम्पन्न गर्नमा विलम्बित भएको छ। उहाँको महिमाद्वारा पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्ने स्वर्गदूतले ती मानवीय साधनहरूको प्रतीक्षा गर्नुभएको छ, जसद्वारा स्वर्गको ज्योति चम्कन सक्थ्यो; र यसरी तिनीहरूले त्यसको पवित्र, गम्भीर महत्त्वसहित संसारको भाग्यको निर्णय गर्ने सन्देश दिन सहकार्य गर्छन्।” Manuscript Releases, volume 15, 222.

तेस्रो स्वर्गदूत, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, त्यही छाप लगाउने स्वर्गदूत पनि हुनुहुन्छ, जो २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुगनुभयो; तर परमेश्वरका जनहरूको अवज्ञाका कारण, एक लाख चवालीस हजारमाथि छाप लगाउने उहाँको कार्य ११ सेप्टेम्बर, २००१ सम्म विलम्बित भयो। त्यसपछि तेस्रो धिक्कारको इस्लामले न्युयोर्कका ठूला भवनहरू भत्कायो, र छाप लगाउने प्रक्रिया आरम्भ भयो। त्यस बिन्दुमा जातिहरू “क्रोधित भए, तैपनि रोकिएका” थिए। प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको पहिलो स्वर त्यही स्वर हो, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाइँदासम्म ती चार स्वर्गदूतहरूलाई थामिराख्न आज्ञा दिन्छ।

येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ, र २६ फेब्रुअरी १९९३ मा तेस्रो हायको इस्लामले वर्ल्ड ट्रेड सेन्टरको उत्तर टावरको भूमिगत पार्किङ ग्यारेजमा ट्रक बम विस्फोट गरायो। त्यस विस्फोटका परिणामस्वरूप भवनमा गम्भीर क्षति पुग्यो, छ जनाको मृत्यु भयो र अरू एक हजारभन्दा बढी घाइते भए। यद्यपि उक्त आक्रमणले टावरहरूलाई ढाल्न सकेन, तैपनि त्यो संयुक्त राज्य अमेरिकाको भूमिमा भएको एउटा महत्त्वपूर्ण आतङ्ककारी कार्य थियो र यसले सेप्टेम्बर ११, २००१ का घटनाहरूको पूर्वछाया देखायो।

छाप लगाउने समय ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आरम्भ भयो, तर त्यसमा त्यसभन्दा आठ वर्षअगाडिको एक पूर्वचेतावनी समावेश थियो। ७ अक्टोबर, २०२३ मा इस्राएलमाथि भएको इस्लामी आक्रमण छाप लगाउने समयको अन्त्यको एक पूर्वचेतावनी हो। तेस्रो हायका भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिलो दुई हायका भविष्यसूचक विशेषताहरूसँग स्थापित भइसकेका छन्। प्रकाशितवाक्यको नवौँ अध्यायका आरम्भिक पदहरूमा एक लाख चवालीस हजार जनामाथि छाप लगाइने कार्य दृष्टान्तस्वरूप चित्रित गरिएको छ।

हामी त्यस विषयलाई अर्को लेखमा विचार गर्नेछौं।

“यदि यस्ता दृश्यहरू आउनुपर्ने हुन्, यदि दोषी संसारमाथि यति भयङ्कर न्यायहरू आउने हुन् भने, परमेश्वरका जनहरूको शरणस्थान कहाँ हुनेछ? क्रोधको समय बितुञ्जेल तिनीहरू कसरी सुरक्षित राखिनेछन्? यूहन्नाले प्रकृतिका तत्त्वहरू—भूकम्प, आँधीबेहरी, र राजनीतिक कलह—चार स्वर्गदूतहरूद्वारा थामिएका रूपमा देख्छन्। परमेश्वरले तिनलाई छोडिदिनु भनी वचन नदिनुन्जेल ती बतासहरू नियन्त्रणमा छन्। त्यहीँ परमेश्वरको मण्डलीको सुरक्षा छ। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले उहाँको आज्ञापालन गर्दै पृथ्वीका बतासहरू रोकेर राख्छन्, ताकि परमेश्वरका दासहरूका निधारमा छाप नलगाइएसम्म बतासहरू न पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै रूपमाथि बहून्। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत पूर्वतर्फबाट (अथवा सूर्योदयको दिशाबाट) उक्लँदै आएको देखिन्छ। यी स्वर्गदूतहरूमध्ये सबैभन्दा शक्तिशाली यस स्वर्गदूतको हातमा जीवित परमेश्वरको छाप छ, अथवा उहाँकै छाप, जो एकमात्र जीवन दिन सक्नुहुन्छ, जसले निधारहरूमा त्यो चिन्ह वा लेख अंकित गर्न सक्नुहुन्छ, जसलाई अमरत्व, अनन्त जीवन प्रदान गरिनेछ। यही सर्वोच्च स्वर्गदूतको स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई, यो काम पूरा नभएसम्म र तिनलाई फुकाइदिन बोलावट नदिएसम्म, चारै बतासहरूलाई नियन्त्रणमा राखिरहन आदेश दिने अधिकार थियो।”

“जिनले संसार, शरीर, र शैतानमाथि विजय प्राप्त गर्छन्, तिनीहरू जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्ने अनुगृहीत जनहरू हुनेछन्। जसका हातहरू शुद्ध छैनन्, जसका हृदयहरू पवित्र छैनन्, तिनीहरूसँग जीवित परमेश्वरको छाप हुनेछैन। जसले पापको योजना बनाइरहेका छन् र त्यसैलाई कार्यान्वयन गरिरहेका छन्, तिनीहरूलाई छोडेर अघि बढिनेछ। केवल तिनीहरू, जो परमेश्वरको सामु आफ्नो मनोवृत्तिमा महान प्रतिरूपीय प्रायश्चित्तको दिनमा पश्चात्ताप गरिरहेका र आफ्ना पापहरू स्वीकार गरिरहेका मानिसहरूको स्थान ओगटिरहेका छन्, परमेश्वरको सुरक्षाका योग्य भनी चिनिनेछन् र चिन्हित गरिनेछन्। आफ्ना उद्धारकर्ताको प्रकट हुने दिनलाई—बिहानको प्रतीक्षा गर्नेहरूभन्दा पनि अझ गम्भीरतापूर्वक र उत्कटतापूर्वक—निरन्तर हेर्दै, पर्ख्दै, र जाग्राम बस्दै रहनेहरूको नाम छाप लगाइएकाहरूका बीचमा गणना गरिनेछ। ती मानिसहरू, जसको आत्मामाथि सत्यको सारा ज्योति चम्किरहेको हुँदा पनि, आफ्नो घोषित विश्वासअनुरूपका कामहरू हुनुपर्ने हो, तर जो पापद्वारा मोहित भई आफ्ना हृदयमा मूर्तिहरू खडा गर्छन्, परमेश्वरको सामु आफ्ना आत्माहरूलाई भ्रष्ट तुल्याउँछन्, र पापमा आफूसँग एक हुनेहरूलाई अशुद्ध पार्छन्, तिनीहरूका नाम जीवनको पुस्तकबाट मेटाइनेछन्, र तिनीहरू आफ्ना बच्चीहरूसहितका भाँडाहरूमा तेल नभएका अवस्थामा मध्यरातको अन्धकारमा छोडिनेछन्। ‘तिमीहरूका लागि, जो मेरो नामसँग डराउँछौ, धार्मिकताको सूर्य आफ्ना पखेटाहरूमा आरोग्य लिएर उदाउनेछ।’”

“परमेश्वरका सेवकहरूको यो छाप लगाउने कार्य त्यही हो, जो इज्जकिएललाई दर्शनमा देखाइएको थियो। यूहन्ना पनि यस अत्यन्त विस्मयकारी प्रकाशको साक्षी भएका थिए। उनले समुद्र र त्यसका छालहरू गर्जिरहेका, अनि मानिसहरूका हृदय भयले असफल भइरहेका देखे। उनले पृथ्वी हलाइएकी, र पर्वतहरू समुद्रको बीचमा फालिएका देखे (जुन शब्दशः भइरहेको छ), त्यसका पानी गर्जिरहेका र उद्विग्न भएका, अनि त्यसको उर्लाइले पर्वतहरू कामिरहेका। उनलाई महामारीहरू, संक्रामक रोग, अनिकाल, र मृत्युले आफ्नो भयावह काम पूरा गरिरहेका देखाइयो।” Testimonies to Ministers, 445.